

ความสัมพันธ์ระหว่างการปราชญาของกระดูกทอรัส ที่เพดานปัก และที่ขากรรไกรล่างกับจำนวนฟัน ในคนไทยกลุ่มหนึ่ง*

วันเดช อภิณฑ์สมิต ทบ., ปร.ศ.¹

ตออลลี เมธาราธิป ทบ.¹

สมพร สวัสดิธรรม พ., Ph.D.²

สุชาติ กาลวสุกุล พ.ว.ก.¹

* การศึกษานี้ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากทุนส่งเสริมการวิจัย ของเงินกองทุนเพื่อการวิจัย

คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ภาควิชาการวิภาคศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

² ภาควิชาทันตพยาธิวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปราชญาของกระดูกทอรัสที่เพดานปัก (TP) และที่ขากรรไกรล่าง (TM) กับจำนวนฟันในคนไทยกลุ่มหนึ่ง

วัสดุและวิธีการ ทำการตรวจซ่องปากคนไทย จำนวน 1,350 คน ณ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อสำรวจการปราชญาของ TP และ TM ร่วมกับการบันทึกจำนวนฟัน เพศ และอายุ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 6 กลุ่ม อายุ คือ 13-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 และ 60 ปีขึ้นไป ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปราชญาของกระดูกทอรัสทั้งสองกับจำนวนฟันด้วยการเบรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนฟันของคนที่พับและไม่พับ กระดูกทอรัสทั้งสอง วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสถิติทดสอบ Mann-Whitney U ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พบร่วมค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนในคนที่พับและไม่พับ TP ไม่แตกต่างกัน ($p = 0.974$) ส่วนค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างในคนที่พับ TM มีค่ามากกว่าคนที่ไม่พับ TM ($p = 0.001$) เมื่อศึกษาในแต่ละเพศ ปราชญาจะเฉพาะในเพศชายเท่านั้นที่ค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างในคนที่พับ TM มีค่ามากกว่าคนที่ไม่พับ TM ($p = 0.010$) ยิ่งไปกันนั้นยังพบว่าจำนวนฟันที่สูญเสียไปในเพศชายที่พับ TM น้อยกว่าในเพศชายที่ไม่พับ TM ($p = 0.010$) เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุปราชญาจะค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนแตกต่างกันในคนที่พับและไม่พับ TP เอกพาะในกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ในขณะที่เมื่ออายุ 30 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างในคนที่พับ TM มีค่ามากกว่าคนที่ไม่พับ TM ($p < 0.05$) ยกเว้นในกลุ่มอายุ 40-49 ปี

สรุป พบร่วมความสัมพันธ์ระหว่างการปราชญาของกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่างกับจำนวนฟันล่างในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และในเพศชาย

(๑ กันต จุพาย 2545;25:203-9)

บทนำ

กระดูกส่วนอก (exostoses) ที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนในกระดูกขากรรไกร ได้แก่ กระดูกหอรัสที่เพดานปาก (torus palatinus; TP) และกระดูกหอรัสที่ขากรรไกรล่าง (torus mandibularis; TM) TP พบได้ที่แนวกลางของเพดานปาก ซึ่งเป็นรอยประสานกระดูกเพดานปาก (median palatine suture) ในขณะที่พบ TM ที่กระดูกขากรรไกรล่างด้านทางลิ้น (lingual surface) โดยอยู่บริเวณพื้นเขี้ยวและพื้นกรามน้อย และอยู่เหนือเส้นไมโลไฮโอด (mylohyoid line)¹ แม้มีจุดว่าเป็นพยาธิสภาพ แต่กระดูกหอรัสอาจก่อให้เกิดอุปสรรคในทางทันตกรรมคือ เป็นสิ่งกีดขวางและบดบังรายละเอียดของพาร์สีช่องโพรงอากาศแมกซิลลาร์ (maxillary air sinus) และพื้นกรามน้อยล่าง ถ้ากระดูกหอรัสอยู่ในบริเวณที่ต้องวางฐานพื้นปลอมอาจเป็นอุปสรรคต่อการใส่พื้นปลอมชนิดดังต่อไปนี้ โดยทำให้เกิดบาดแผลครุณลอก และเจ็บจากการกดของฐานพื้นปลอมต่อกระดูกหอรัส นอกจากนี้ยังอาจขัดขวางการพูด การกลืน และการบดเคี้ยว²

การเกิดกระดูกหอรัสได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางพันธุกรรมและปัจจัยทางลิ่งแวดล้อม³⁻⁴ ยิ่งไปกว่านั้น ความเครียด (stress) จากการทำงานมากเกินควรของการบดเคี้ยวซึ่งอาจเป็นปัจจัยเสริมที่ก่อให้เกิดกระดูกหอรัส⁵⁻¹⁰ โดยปรากฏว่า TM จะหายไปหลังจากการถอนฟัน⁶ และมีรายงานการพบความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TM กับจำนวนฟันในคนอ้วน⁷ ลวนในคนอเมริกันนั้น จากการศึกษาพบว่าการปรากฏของ TM มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีฟันในซ่องปาก แต่การปรากฏของ TP ไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง กับการมีฟัน⁸ สำหรับการศึกษาในคนไทยทางภาคเหนือนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่ายังสามารถพบกระดูกหอรัสในคนที่สูญเสียฟันบางส่วน และในคนที่ไร้ฟัน⁹ ในขณะที่การศึกษาในคนไทยทางภาคใต้พบมีความสัมพันธ์ระหว่างการขมเน้น (clenching) และการบดเลื่อน (grinding) ของฟันกับการปรากฏของ TM ได้¹⁰ ผลจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นทำให้เป็นที่น่าสนใจว่าการปรากฏของกระดูกหอรัสโดยเฉพาะ TP และ TM มีความสัมพันธ์กับจำนวนฟันที่มีอยู่ในซ่องปากของคนไทยหรือไม่ วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TP และ TM กับจำนวนฟันในคนไทย โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันในคนที่พบและไม่พบกระดูกหอรัสทั้งสอง

วัสดุและวิธีการ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นคนไทยที่ประกอบด้วยผู้ป่วยทางทันตกรรม บุคลากร และนิสิตของคณะทันตแพทยศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,350 คน เป็นเพศชาย 652 คน และเพศหญิง 698 คน อายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป โดยจำแนกตามอายุ เป็น 6 กลุ่มอายุ ได้แก่ 13-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 และ 60 ปีขึ้นไป อายุเฉลี่ยของเพศชายและเพศหญิงเท่ากับ 38.09 ± 17.30 ปี และ 37.21 ± 16.77 ปี ตามลำดับ ($p = 0.344$)

ศึกษาการปรากฏของ TP และ TM โดยการตรวจช่องปากของกลุ่มตัวอย่างด้วยการดูและคลำ พร้อมทั้งบันทึกจำนวนฟัน เพศ และอายุ ในกรณีที่กระดูกหอรัสไม่ปรากฏชัดเจนจากการดูและคลำ ให้จัดไว้ในกลุ่มที่ไม่มีกระดูกหอรัส⁷ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS สำหรับ Windows release 11.0 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TP และ TM กับจำนวนฟันในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และพิจารณาตามเพศ และอายุ โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันในคนที่พบและไม่พบกระดูกหอรัสทั้งสอง ด้วยสถิติทดสอบแมนน์-วิทNEY (Mann-Whitney U test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ผลการศึกษา

จากการศึกษาคนไทยจำนวน 1,350 คน พบ TP จำนวน 823 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.0 ในขณะที่พบ TM จำนวน 448 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.2 และการปรากฏร่วมกันของกระดูกหอรัสทั้งสองจำนวน 321 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.8 (ตารางที่ 1) พบความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TP และ TM กับช่วงอายุ ($p < 0.001$ สำหรับ TP และ $p = 0.001$ สำหรับ TM) โดยการปรากฏของกระดูกหอรัสทั้งสองมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นจากช่วงอายุ 13-19 ปีไปจนถึงช่วงอายุ 50-59 ปี หลังจากนั้นการปรากฏของกระดูกหอรัสทั้งสองจะลดลง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนในคนที่พบและไม่พบ TP ในขณะที่ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างในคนที่พบและไม่พบ TM ผลจากการศึกษานี้ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่พบและไม่พบ TP (12.87 ± 3.17 ซี. เทียบกับ 12.55 ± 3.93 ซี., $p = 0.974$) แต่ค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่พบ TM มีค่ามากกว่าในคนไม่พบ TM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (13.19 ± 2.53 ซี. เทียบกับ 12.56 ± 3.26 ซี., $p = 0.001$) ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TM กับจำนวนฟันล่างในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เมื่อพิจารณาในแต่ละเพศนั้น (ตารางที่ 3 และ 4) ในปรากฏความแตกต่างระหว่างจำนวนฟันบนในคนที่พบและไม่พบ TP ทั้งในเพศชายและเพศหญิง อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของจำนวน

ตารางที่ ๑ การปรากฏของกระดูกหอรัสที่เพดานปากและกระดูกหอรัสที่ขากรรไกรล่าง และการปรากฏร่วมกันของกระดูกทั้งสองในคนไทย
Table 1 Occurrence of torus palatinus and torus mandibularis, and concurrence of both tori in Thais

	Subjects	Torus palatinus	Torus mandibularis	Concurrence of both tori
		n (%)	n (%)	n (%)
Males	652	321 (49.2%)	245 (37.6%)	153 (23.5%)
Females	698	502 (71.9%)	203 (29.1%)	168 (24.1%)
Total	1350	823 (61.0%)	448 (33.2%)	321 (23.8%)

ตารางที่ ๒ การปรากฏของกระดูกหอรัสที่เพดานปากและที่ขากรรไกรล่างในแต่ละช่วงอายุของคนไทย

Table 2 Occurrence of torus palatinus and torus mandibularis in each age range of Thais

Age ranges (years)	Subjects	Torus palatinus n (%)	Torus mandibularis n (%)
13-19	216	110 (50.9)	46 (21.3)
20-29	331	184 (55.6)	98 (29.6)
30-39	216	141 (65.3)	78 (36.1)
40-49	216	151 (69.9)	71 (32.9)
50-59	184	125 (67.9)	83 (45.1)
≥60	187	112 (59.9)	72 (38.5)
Total	1350	823 (61.0)	448 (33.2)

Age ranges versus prevalence of TP, $\chi^2 = 25.959$, df= 5, p < 0.001Age ranges versus prevalence of TM, $\chi^2 = 30.707$, df = 5, p = 0.001

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนระหว่างกลุ่มคนไทยที่พับและไม่พับกระดูกหอรัสที่เพดานปาก (TP)

Table 3 Comparison of average numbers of upper teeth between Thais with and without torus palatinus (TP)

Sex	Subjects		Upper teeth ($\bar{X} \pm SD$)		p-value
	With TP	Without TP	With TP	Without TP	
Males	321	331	12.96 ± 3.08	12.81 ± 3.66	0.695
Females	502	196	12.82 ± 3.23	12.13 ± 4.33	0.270
Total	823	527	12.87 ± 3.17	12.55 ± 3.93	0.974

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างระหว่างคนไทยที่พับและไม่พับกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่าง (TM)

Table 4 Comparison of average numbers of lower teeth between Thais with and without torus mandibularis (TM)

Sex	Subjects		Lower teeth ($\bar{X} \pm SD$)		p-value
	With TM	Without TM	With TM	Without TM	
Males	245	407	13.27 ± 2.54	12.68 ± 3.16	0.010*
Females	203	495	13.08 ± 2.52	12.47 ± 3.35	
Total	448	902	13.19 ± 2.53	12.56 ± 3.26	

*Significant difference at $p < 0.05$

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันบนระหว่างคนไทยที่พับและไม่พับกระดูกทอรัสที่เพดานปาก (TP) ในแต่ละกลุ่มอายุ

Table 5 Comparison of average numbers of upper teeth between Thais with and without torus palatinus (TP) in each age range

Age ranges (years)	N		Upper teeth ($\bar{X} \pm SD$)		p-value
	With TP	Without TP	With TP	Without TP	
13-19	110	106	14.07 ± 1.03	13.99 ± 0.76	0.263
20-29	184	147	14.44 ± 1.30	14.48 ± 1.37	0.852
30-39	141	75	13.84 ± 2.02	13.77 ± 2.07	0.752
40-49	151	65	12.86 ± 2.71	11.68 ± 3.84	0.076
50-59	125	59	11.24 ± 4.34	11.27 ± 4.46	0.891
≥60	112	75	9.54 ± 4.44	7.33 ± 5.67	0.014*

*Significant difference at $p < 0.05$

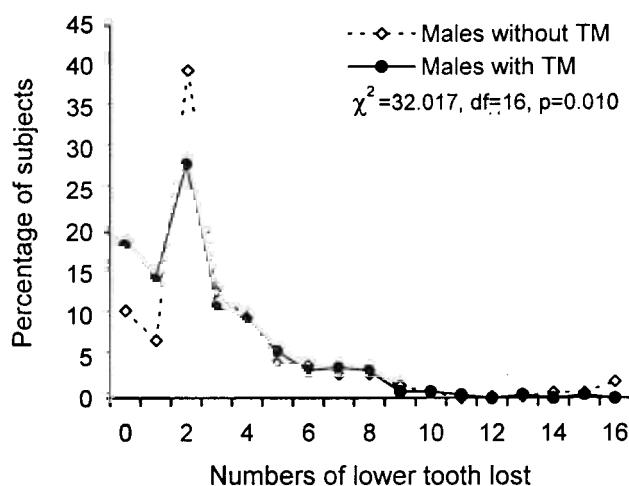
ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนฟันล่างระหว่างคนไทยที่พับและไม่พับกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่าง (TM) ในแต่ละกลุ่มอายุ

Table 6 Comparison of average numbers of lower teeth between Thais with and without torus mandibularis (TM) in each age range

Age ranges (years)	N		Lower teeth ($\bar{X} \pm SD$)		p-value
	With TP	Without TP	With TP	Without TP	
13-19	46	170	14.20 ± 0.91	13.88 ± 0.90	0.058
20-29	98	233	14.27 ± 1.13	14.11 ± 1.50	0.369
30-39	78	138	14.23 ± 1.47	13.43 ± 1.45	<0.001*
40-49	71	145	12.85 ± 2.25	12.29 ± 2.65	0.235
50-59	83	101	12.47 ± 2.72	11.14 ± 3.90	0.021*
≥60	72	115	11.10 ± 3.68	8.06 ± 4.80	<0.001*

*Significant difference at $p < 0.05$

พันล่างของเพศชายที่พบ TM มีค่ามากกว่าในเพศชายที่ไม่พบ TM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (13.27 ± 2.54 ซี. เทียบกับ 12.68 ± 3.16 ซี. $p = 0.010$) จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมในเฉพาะเพศชาย โดยการเปรียบเทียบจำนวนพันล่างที่สูญเสียไปในเพศชายที่พบและไม่พบ TM ดังแสดงในรูปที่ 1 ซึ่งจะเห็นได้ว่าในเพศชายที่พบ TM มีแนวโน้มที่จะเกิดการสูญเสียพันน้อยกว่าเพศชายที่ไม่พบ TM ($p = 0.010$) ดังนั้นมีอิทธิพลในการแต่ละเพศแล้วจะพบความสัมพันธ์ระหว่างการพบ TM กับจำนวนพันล่างจำกัดเฉพาะในเพศชาย

รูปที่ 1 เปรียบเทียบจำนวนพันล่างที่สูญเสียไประหว่างชายไทยที่พบและไม่พบกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่าง (TM)

Fig 1 Comparison of numbers of lower teeth lost between Thai males with and without torus mandibularis (TM)

นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาโดยพิจารณาตามกลุ่มอายุ (ตารางที่ 5 และ 6) ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนพันบนในทุกกลุ่มอายุของคนที่พบและไม่พบ TP ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป (9.54 ± 4.44 ซี. เทียบกับ 7.33 ± 5.67 ซี. $p = 0.014$) ส่วนในกลุ่มอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยของจำนวนพันล่างในทุกกลุ่มอายุของคนที่พบ TM มีค่ามากกว่าในคนที่ไม่พบ TM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ยกเว้นกลุ่มอายุ 40-49 ปี ดังนั้nmีอิทธิพลในการแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการพบ TM กับจำนวนพันล่างในกลุ่มอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ยกเว้นกลุ่มอายุ 40-49 ปี

วิจารณ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TM และจำนวนพันได้เคยมีการรายงานไว้ในหลายการศึกษา ได้แก่ จากการสังเกตของ

Johnson⁶ พบว่า TM จะหายไปหลังจากการถอนพันไป 5 ถึง 7 เดือน Eggen และ Natvig⁷ ซึ่งทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง TM และจำนวนพันในช่วงอวัยวะโดยเปรียบเทียบการปรากฏของ TM และค่าเฉลี่ยของจำนวนพันในผู้ป่วยทั้งหมดจำนวน 2,010 คน แล้วรายงานว่าค่าเฉลี่ยของพันบนและล่างในคนที่พบ TM มากกว่าคนที่ไม่พบ TM จึงสรุปว่าจำนวนของพันที่ยังคงใช้งานอยู่ในช่องปากน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยในการคงสภาพของ TM ส่วน Sonnier, Horning และ Cohen⁸ ศึกษาในกลุ่มของคนเมริกัน จำนวน 328 คนในกลุ่มและรายงานว่าร้อยละ 39.3 ของกลุ่มที่มีพันจะพบ TM ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีพันจะพบ TM จำนวนน้อยกว่าคือพบเพียงร้อยละ 8.3 เท่านั้น ผลจากการศึกษาคนไทยในงานวิจัยนี้ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพันล่างในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่พบ TM มีค่ามากกว่าในกลุ่มที่ไม่พบ TM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (13.19 ± 2.53 ซี. เทียบกับ 12.56 ± 3.26 ซี. $p = 0.001$) ผลจากการเปรียบเทียบทางสอดดิตดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TM กับจำนวนพันล่าง ซึ่งสนับสนุนผลการศึกษาที่ผ่านมา⁹⁻¹⁰ ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของ TM และจำนวนพันล่างอย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าคนที่พบ TM มีจำนวนพันมากกว่าคนที่ไม่พบ TM ประมาณนี้เดียวเท่านั้น ซึ่งความแตกต่างขนาดนี้อาจมีความสำคัญทางคลินิกไม่นัก จึงเป็นการยากที่จะระบุว่าจำนวนพันล่างเป็นปัจจัยที่ช่วยในการคงสภาพของ TM เพียงอย่างเดียว คุณผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมโดยการเปรียบเทียบจำนวนการสูญเสียพันล่างระหว่างเพศชายที่พบและไม่พบ TM ผลปรากฏว่าจำนวนพันล่างที่สูญเสียระหว่างเพศชายที่พบ TM มีแนวโน้มว่าค่าจะน้อยกว่าเพศชายที่ไม่พบ TM (รูปที่ 1) ความแตกต่างนี้แปรผันตามขนาดของการสูญเสียพัน โดยจะแตกต่างกันมากที่สุด เมื่อมีการสูญเสียพันจำนวน 2 ซี. ดังนั้นจึงน่าจะกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพันล่างกับการพบ TM และจำนวนพันล่างที่พบในช่องปากอาจเป็นปัจจัยหนึ่งร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ในการคงสภาพของ TM

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอีก 7 ที่ช่วยยืนยันในอีกแง่มุมหนึ่งว่าการปรากฏของกระดูกทอรัสน่าจะมีความสัมพันธ์กับจำนวนพันที่ใช้งานในช่องปาก⁹⁻¹² เช่น Reichart, Neuhaus และ Sookasem⁹ ทำการศึกษาในคนไทยทางภาคเหนือ จำนวน 947 คน และพบความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏของกระดูกทอรัสกับการสึกหรูบดเคี้ยว (attrition) ของพัน Silness, Berge และ Johannessen¹¹ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการสึกในพันตัดของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 8-15 ปี เป็นระยะเวลา 32 เดือน แล้วพบว่าความรุนแรงของ

การศึกษาของพันตัดเพิ่มขึ้นในขณะที่จำนวนพันเพิ่มขึ้น ในขณะที่ Kerdpon และ Sirirungrojyings¹⁰ ทำการวิจัยในคนไทยทางภาคใต้ จำนวน 609 คน โดยศึกษาความสัมพันธ์ของกระดูกทอรัสที่พบในช่องปากกับความเด่นจากการบดเคี้ยว (occlusal stress) ซึ่งดูจากการขยับเน้นและการบดเลื่อนของพัน แล้วรายงานว่าพบความสัมพันธ์ระหว่างการขยับเน้นและการบดเลื่อนของพันกับการป্রากวูของ TM และจากการศึกษาของ Waltimo และ Ko_no_nen¹² พบว่าแรงสูงสุดของการขยับเน้น (maximal clenching force) ที่เกิดจากพันบนจำนวน 6 ชี้ (จาก #13 ถึง # 23) มีค่ามากกว่าแรงที่เกิดจากชี้พันซี่เดียว (#11) อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.0005$)

จากการศึกษาในคนไทยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพันบนกับการพับ TP ซึ่งให้เห็นว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการป্রากวูของ TP และพันบน ซึ่งสนับสนุนผลจากการศึกษาที่ผ่านมา⁹ ที่รายงานว่าร้อยละ 21.9 ของกะโหลกที่มีพันจะพบ TP อันมีค่าใกล้เคียงกับกะโหลกที่ไม่มีพันที่พับ TP คือร้อยละ 18.2 และแม้ว่าจะพับ TP สูงสุดในเพศหญิง แต่ร้อยละ 60.7 ในเพศหญิงเหล่านี้ไม่มีพัน นักวิจัยกลุ่มนี้จึงเสนอแนะว่าการป্রากวูของ TP ไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพับหรือไม่พับพัน ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงที่ว่า TP แตกต่างจาก TM ที่มีได้อยู่บนกระดูกเบ้าพัน (alveolar bone) แต่อยู่บนส่วนเพดานปากของกระดูกกราร์กอบน (palatine processes of maxilla) และบนกระดูกเพดานปาก (palatine bone) จึงไม่ได้รับแรงบดเคี้ยวที่กระจาดโดยตรงจากพัน ซึ่งกระดูกเบ้าพันโดยผ่านเอ็นยีดบริทันต์ (periodontal ligament) ดังเช่นที่เกิดในขากรรไกรล่าง อีกทั้งจากการงานการศึกษากระดูกทอรัสในคนไทยทางภาคเหนือ จำนวน 947 คนนั้น สามารถพบกระดูกทอรัสในคนที่สูญเสียพันบางส่วน รวมทั้งในคนที่ไร้พันด้วย⁹

แม้ว่าผลจากการศึกษาครั้งนี้จะพบความความแตกต่างของจำนวนพันล่างในคนที่พับและไม่พับ TM ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และในเพศชาย ซึ่งแตกต่างจากการรายงานการศึกษา ก่อนหน้านี้ในคนอิหร่าย⁷ ที่พบความแตกต่างของจำนวนพันล่างทั้งในเพศชาย และเพศหญิง ความแตกต่างนี้อาจจะเป็นผลมาจากการความแตกต่างของปัจจัยทางพันธุกรรม อีกทั้งการไม่พับความแตกต่างนี้ในเพศหญิงจากคนไทยของการศึกษานี้อาจอธิบายได้ว่าการป্রากวูของ TM น่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เข้ามาเสริมด้วย เช่น ผลที่มาจากการเรืองเพค เป็นต้น ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าผลจากการศึกษานี้ รวมทั้งการศึกษา ก่อนหน้า นี้ทั้งในคนไทย^{9,10} และในหลายเชื้อชาติ^{3, 5, 8} พบว่า TM ป্রากวูในเพศชายมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นข้อมูลจากการศึกษานี้ซึ่งชี้ว่าสนับสนุนทฤษฎีการเกิดกระดูกทอรัสซึ่งกล่าวไว้ว่าได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายอย่างทั้งที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม²⁻⁴

สรุป

จากการศึกษานี้พบว่า ค่าเฉลี่ยของพันล่างในคนไทยทั้งหมด และในเพศชายที่พบกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่าง มีค่ามากกว่าในคนที่ไม่พบกระดูกทอรัส แต่ไม่ปรากฏความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยของจำนวนพันบนในคนที่พับและไม่พบกระดูกทอรัสที่เพดานปาก สรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการป্রากวูของกระดูกทอรัสที่ขากรรไกรล่างกับจำนวนพันล่างในคนไทยทั้งหมด และในเพศชาย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนส่งเสริมการวิจัยของเงินกองทุนเพื่อการวิจัย คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะผู้วิจัยของอบคุณ รศ. ทญ. อารีย์ เจนกิตติวงศ์ อ. ทญ. ดร. ปราบรณ์ ชาลินี และบุคลากรของภาควิชาเวชศาสตร์ ช่องปาก คลินิกทันตกรรมบริการพิเศษ คลินิกบูรณะช่องปากและใบหน้า ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์ และภาควิชาทันตกรรมจัดฟัน ที่ให้ความสอดคล้องและความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลและขอขอบคุณ อ. ไฟพรรณ พิทักษานนท์ และ ผศ. ทพ. ชาญชัย ให้ส่วน ที่ให้คำแนะนำในการใช้สติ๊กสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

1. Neville BW, Damm DD, Allen CM, Bouquot JE, editors. Oral and maxillofacial pathology. Philadelphia: WB Saunders, 1995:17-9.
2. Seah YH. Torus palatinus and torus mandibularis: A review of the literature. Aust Dent J 1995;40:318-21.
3. Haugen LK. Palatine and mandibular tori. A morphologic study in the current Norwegian population. Acta Odontol Scand 1992;50:65-77.
4. Gorsky M, Raviv M, Kfir E, Moskona D. Prevalence of torus palatinus in a population of young and adult Israelis. Arch Oral Biol 1996;41: 623-5.
5. Hrdlicka A. Mandibular and maxillary hyperostoses. Am J Phys Anthropol 1940;27:1-67.
6. Johnson OM. Tori and masticatory stress. J Prosthet Dent 1959;9:975-7.
7. Eggen S, Natvig B. Relationship between torus mandibularis and number of present teeth. Scand J Dent Res 1986;94:233-40.
8. Sonnier KE, Horning GM, Cohen ME. Palatal tubercles, palatal tori, and mandibular tori: Prevalence and anatomical features in a US population. J Periodontol 1999;70:329-36.
9. Reichart PA, Neuhaus F, Sookasem M. Prevalence of torus palatinus and torus mandibularis in Germans and Thai. Community Dent Oral Epidemiol 1988;16:61-4.
10. Kerdpon D, Sirirungrojying S. A clinical study of oral tori in southern Thailand: Prevalence and the relation to parafunctional activity. Eur J Oral Sci 1999;107:9-13.
11. Silness J, Berge M, Johannessen G. Relationship between incisal tooth wear and the increasing number of permanent teeth in children and adolescents. J Oral Rehabil 1997;24:410-3.
12. Waltimo A, Ko_no_nen M. Bite force on single as opposed to all maxillary front teeth. Scand J Dent Res 1994;102:372-5.

Relationship between the occurrence of torus palatinus and torus mandibularis and numbers of teeth in a group of Thais*

Wandee Apinhasmit DDS., Ph.D.¹

Dolly Methatharathip DDS.¹

Somporn Swasdison DDS., Ph.D.²

Suchart Kanwasukul Dip. M.S.T.¹

* This study was supported by the Faculty of Dentistry Research Fund, Chulalongkorn University.

¹ Department of Anatomy, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University, Bangkok 10330

² Department of Oral Pathology, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University, Bangkok 10330

Abstract

Objective The aim of this study was to investigate the relationship between the occurrence of torus palatinus (TP) and torus mandibularis (TM) and numbers of teeth in a group of Thais.

Material and Method One thousand three hundred and fifty subjects were clinically examined for the presence of both tori at the Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University. Numbers of the present teeth, sex and age of each subject were recorded. The subjects were divided into six age groups: 13-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 and 60 years and over. The relationship between both tori and numbers of teeth was studied by comparing the differences of numbers of teeth in the subjects with and without both tori. The differences between groups were analyzed by using Mann-Whitney U test. Significance of the differences was set at $p < 0.05$.

Results The results showed that average numbers of upper teeth in total subjects with and without TP were not different ($p = 0.974$). Average numbers of lower teeth were higher in total subjects with TM than those without TM ($p = 0.001$). According to gender, only in males with TM have average numbers of lower teeth more than those without TM ($p = 0.010$). In addition, numbers of lower tooth lost in males with TM were lower than those without TM ($p = 0.010$). When the age was concerned, the differences between average numbers of upper teeth in subjects with and without TP existed only in the group of 60 years and over. Average numbers of lower teeth in subjects with and without TM were different in the subjects over 30 years of age except in 40-49 year age group.

Conclusion There is a relationship between the occurrence of TM with lower teeth in total subjects and in males.

(CU Dent J 2002;25: 203-9)

Key words: teeth; Thais; torus mandibularis; torus palatinus